

જાણે-અજાણે થઈ જતાં પાપોની ઝોળખાણ કરે, એ પાપોમાંથી સર્જતા દુઃખોના પહાડોને જુઓ... એ જોતાં જો કંપારી છૂટી જાય....ખસ, આલોચના કરવા માટે જોઈતું હૈયું તૈયાર થઈ ગયું ! તૈયાર થયેલા હૈયાથી પછી જે ‘આલોચના’ થશે....તમે સ્વયં પ્રસન્ન થઈ જશો, જીવનમાં નહીં અનુભવેલી તૃપ્તિ અનુભવશે અને તમારી વૃત્તિઓ-પ્રવૃત્તિઓમાં કલ્પનાતીત પરિવર્તન આવશે.

ખયાલ ખાતર કે ઘટ્ટાથી જેઓ કહે છે: ‘જેનો અર્થ ન જાણતા હોય તેવી ક્રિયા કરવાનો શો અર્થ ?’ તેમને કહેવાજ દો. આપણા કહેવાથી તેઓ સુધરવાના નથી, પરંતુ સાચેજ જેને અર્થજ્ઞાનની ભૂખ લાગી છે. જે અર્થ જાણીને પ્રતિક્રમણની ક્રિયામાં પ્રાણ પુરવો છે, તેવા સરળ જીવોને અર્થજ્ઞાન આપણું આવશ્યક છે. ‘વંદિતા’ સૂત્રનો અહિં જે અર્થ આપવામાં આવ્યો છે, તે કાવ્યમાં છે ! આપણને ગમી જાય, યાદ રહી જાય તેવા કાવ્યમાં અર્થ ગુથાયેલો છે.

ધર્માનુરાગી સાઠંખાકરે ખૂબ ખૂબ અધ્યયન, પરિશીલન અને પરિશ્રમથી આ અનુવાદ તૈયાર કર્યો છે....ઘણીવાર ગાઈને સંલગ્નવ્યો છે .. વિદ્વાન પૂજ્ય મુનિ ભગવંતો પાસે સંશોધન કરાવ્યું છે....અને હવે તે પ્રકાશિત થાય છે.

આલોચનાના માર્ગે ચાલવા માટેની આ એક નાની શી પગદંડી છે... એ પગદંડીએ ચાલતાં ચાલતા આપણે પરમ આત્મવિશુદ્ધિના શિખરે પહોંચવાનું છે....આ માટે આ પુસ્તિકાને રોજના સ્વાધ્યાયમાં સ્થાન આપી, આલોચનાનો આત્માનંદ અનુભવીએ એજ એક મંગલ અભિલાષા.

દેલવાડા.

માઉન્ટ આબૂ

ભદ્રગુપ્તવિજય.

૨-૫-૬૮

બે બેન

આ નાનકડા પુત્રામાં બાવળીનની ન્યના મળ્યા પોતા અને
 પત્રી ઘણા સમય સુધી તેમાં જોત-જોત બેઠેના મન તેના ચિતનમાં
 મમ નેના નેના લખના નરનિ ન પત્રી મનજમાં ઉગતી વય
 મયમ સ્ત્રીમાં સુદ વિદ્યા પ્રાપ્ત હતી એવ તમામ જનનાન
 મુ ઉપકાર થયા તેની મ મળ્યા પરાણા મી છે તવા વિજાન વમ્મા
 મુનિશ્રી બાગુનિવિજયજી મ તાજ પ્રમાણના લ પી છે ન પત્રી
 મા-તમા મુ ઉમે વાનુ કે લખવાનુ રાત ?

આ બાવળીના લખકે માલ પ મ શ્રેય પધારક મિત
 ૧ અનંદ એક મુળના રૂપ્યા છી મ શ્રી શાનિમાર્ગ જીવનની
 શુઆતથી તત્વ ૧૨૬ કર્યા ૧ ન્યા તમનુ મન હ્ય ત્યા ૧ ૧૧
 પરિવય થયા છે અનંદ જીવન ઉપકાર તત્વ લા મુ ૧ ન્ય તાત
 જોતુ હતી તે નમરવા તમાગુ મરન કર ૧૩

શ્રી વિનાયાબાવ શ્રી સ્વિગર મનાગર શ્રી નાનાના
 બદ પ લાગન અન શ્રી ગિજુભાઈ જરી સન્કાર પીત મીના
 મન ૧-પરિવયમા તમા અવારનવાર કર્યા છે અન તમનુ
 વા રન પાતુ નિનિમરતા અન તત્વ પાતનાના પાતુ પર ન્યુ છે

શ્રી વિનોમાભાઈ ગીતામયવના પર શ્રી મરણ પાપાના
 ચિતના મક શ્રેયો પર શ્રી કૃપમુગ કે શામ્બી અ ૧ ન રેજી
 નાનારાજના બા ૧૧૧ પ્રવરનો પર અન શ્રી ચિ ૧યાન દરુ
 આધ્યાત્મિક બાજો ૧૧ પર શ્રી શાનિવ - પાના તી આમરી નારિ
 વિષમુ કન્યા ત્યા રે દુ મુગ થ ૧૧ પર તુ ભદ્ર રે તમના ૧૧
 ત્યા દાસે રોવા બાગ ૧૦૦૦૦ લીક અરિત થત ત ૧

સ્વયં પ્રેરણાથી નિવૃત્તિ સ્વીકારી અને તેઓ આવશ્યક સૂત્રોના ચિંતનમાં પડ્યા તેમજ આચાર્ય શ્રી હરિભદ્રસરિજી અને ઉપાધ્યાય શ્રી યશોવિજયજી મહારાજના પ્રથોતું વાંચન-મનન કરવા લાગ્યા, અને પ્રશમરતિ તથા શાંતસુધારસ ભાવનાના શાંત-વૈરાગ્ય રસના ગાનમાં મસ્તી અનુભવવા લાગ્યા ત્યારે તેો મને ખૂબ જ આનંદ થયો.

ચૌદપૂર્વનો સાર નવકાર એ સૌ માટેનું આરાધનાનું સર્વસ્વ છે. તેમ શ્રાવકમાટેની આરાધનાનું સર્વસ્વ વહિતુસૂત્ર છે આનું મૂળ આગમોમાં છે. નવકાર પચિદ્વિય ઇરિયાવહી લોગસસ કરેમિભલે તે વિગેરે સૂત્રોના મૂળલેખક કોણ ? કઈ સાલમા આ રચાયું ? તેના કોઈ કડીખદ્ધ એંધાણ નથી તેમ આ વંદિતા સૂત્રના કર્તા કોણ ? આગમોમા આવતા યુલાઓ પાળાહવાયાઓ વૈરમળ' વિગેરે આલાવાઓને ગાથાખદ્ધ કોણે રચ્યા તેનો સ્પષ્ટ ઉલ્લેખ નથી. અર્થાત્ હજારો વર્ષ જુની આ રચના છે.

સુદરમાં સુદર શિલ્પીએ ઘડેલી મૂર્તિ કરતા પણ હજારો વર્ષથી પૂજાતી ઓછી કારીગરીવાળી મૂર્તિ પ્રભાવક અને તીર્થરૂપ બને છે. ત્યાં તેની કારીગરી બેવાતી નથી તેમ આ બધાં સૂત્રો સેકડો-હજારો વર્ષથી પ્રતિદિન લાખો ભાવુકોથી ગણાતા મત્રરૂપ છે તેમા આરાધનાનું અજોડ સત્વ (અર્ક) છે

‘મનનાત્ ત્રાયતે યસ્માત્ તસ્માન્મત્ર પ્રકીર્તિત ’ મનન કરવાથી જે અક્ષરો આપણુ રક્ષણ કરે તે મત્ર કહેવાય છે

ગમે તેટલા તીર્થોની યાત્રા કરે ચૈત્યો જુહારો પણ જે ભાવના શત્રૂજય અને સંજેશ્વરના દર્શન કરતા યાત્રીના હૃદયમા થાય છે તે ભાવનામા અને સુદરમા સુદર કાવ્યો અને પ્રથોના

કાવતા હોય છે. આ કારણથી ઉત્તમ કૃતિઓની અનેક વૃત્તિઓ, ટિપ્પણો, અનુવાદો, સારાંશો, ટુનાઓ વિગેરે થતા હોય છે. વંદિતુસૂત્ર સર્વશ્રેષ્ઠ ઉત્તમ આરાધકસૂત્ર છે તેથી તેના ઉપર વદારવૃત્તિ શ્રાદ્ધપ્રતિક્રમણવૃત્તિ વિગેરે ટીકાઓ રચાઈ છે. ઘણાં ટિપ્પણુ વિવરણો થયાં છે. અને તેનાં રહસ્યો પૂજાઓમાં પણ ઉતર્યાં છે.

ભાઈશ્રી શાંતિભાઈએ પણ આજ રીતે વંદિત્તાસૂત્રની આરાધનામાં ઓતપ્રોત થવાના હેતુથીજ આ પદ્ય રચના કરી છે. આપણા ઘણા ગ્રંથો સ્વઆરાધના માટે રચાય છે. અને એવી ભૂમિકાવાળા તેનો ઉપયોગ કરે છે, તેમ આ ગીત રચના મૂળ વંદિત્તાસૂત્રના નિર્મળ પ્રવાહમાં જીલવા-દાખલ થવા માટે નીકરૂપે લેખકે પોતાની આરાધના માટે જ બનાવી છે. અને ખરેખર હું તો તેમને તેમાં નહાતા જોઈ આનંદ પામું છું. આ નીકરૂ જળપ્રવાહ પણ જળહળતા-ઉછળતા વંદિત્તા સૂત્રમાંથી ઉભરાયેલ પાણીનો છે. લેખકનો કોઈ સ્વયં નથી એમ તેમનું કહેવું છે.

આ ‘આલોચના’— પુસ્તિકામાં સૌ પ્રથમ ‘વંદિતુ’ સૂત્રની મૂળ ગાથા વિષય નિર્દેશ સાથે મૂકેલ છે. પછી તે ગાથાનું ભાવગીત, અર્થ—ભાવાર્થ અને વ્રતની સમજણ મૂકેલ છે. પછી વ્રતની વ્યાખ્યા અને અતિચારને લગતાં તત્ત્વાર્થનાં સૂત્રો તથા ખારવ્રતની પૂજામાંથી તેને લગતી થોડીક કાવ્યપ્રસાદી મૂકેલ છે. કેટલાક પારિભાષિક શબ્દોના અર્થ પણ મૂકેલ છે. અને એ રીતે ‘વંદિતુ’ પૂર્ણ થયા બાદ સળંગ આખું ભાવગીત મૂકેલ છે, વાંચક તેનો સદુપયોગ કરી લેખકના પ્રયત્નને કૃતાર્થ કરે એજ ભાવના.

૪, સિદ્ધાર્થ સોસાયટી,

અમદાવાદ ૭.

મફતલાલ ઝવેરચંદ ગાંધી

તા. ૧-૭-૬૮

ચાર. વ્રત અને આચારની વિશુદ્ધિ માટે રોજે રોજ એવા દોષોનું--અતિચારોનું નિરીક્ષણ જરૂરી છે. વ્રત અને આચાર-મર્યાદાનું યથાર્થ પાલન થાય અને અતિચારથી નિવૃત્તિ થાય તો જીવન શુદ્ધ થાય. આત્મશુદ્ધિ થાય. તે માટે છે પ્રતિક્રમણ.

ભૂતકાળની ભૂલોનો પશ્ચાત્તાપ કરવો, વર્તમાનમાં પાપ વિમુખ રહેવું અને ભવિષ્યમાં એ પાપ નહિ કરવાનો સંકલ્પ કરવો તે પ્રતિક્રમણ.

એવા પ્રતિક્રમણનું મુખ્ય સૂત્ર છે “વંદિતુ.” એ રીતે જોઈએ તો ‘વંદિતુ’ એટલે વ્રતધારી જૈનગૃહસ્થની આચાર-સંહિતા.

એ આચારસંહિતા ભગવાન ઉમાસ્વાતિવાચકે તત્ત્વાર્થાધિગમ સૂત્રના સાતમા અધ્યાયમાં ટુંકાં સંસ્કૃતસૂત્રોથી ગાઈ; પૂજ્યપ્રવર શ્રી શ્રુતસ્થવિર મહર્ષિએ શ્રાદ્ધપ્રતિક્રમણમાં--‘વંદિતુ’ સૂત્રમાં આર્ષપ્રાકૃત ભાષાથી ગાઈ. મોટા અતિચાર રચનારે પાક્ષિકાદિ અતિચારમાં ગુજરાતી ગદ્યથી ગાઈ અને ભક્ત કવિ પંડિતવર્ય શ્રી વીરવિજયજી મહારાજ સાહેબે ખારવ્રતની પૂજામાં સુંદર ગુજરાતી પદ્ય રચનાથી ગાઈ. તેમાં તેઓશ્રીએ ગુજરાતી દુહાઓથી, ઢાળોથી અને અનેક રાગરાગીણીથી શ્રાવકધર્માચારનું-ખારવ્રતોનું અને તેના અતિચારોનું અંતરમાં ઉતરી જાય તેવું સુંદર અને સ્પષ્ટ દર્શન કરાવ્યું છે.

તે ઉપરાંત બીજા વિદ્વાન લેખકોએ પણ ‘વંદિતુ’ સૂત્રના શબ્દાર્થ, વાક્યાર્થ, ભાવાર્થ, ગુજરાતી છાયાનુવાદ તેમજ વિસ્તૃત સમજણ ગુજરાતી ભાષામાં લખેલ છે એ બધાય પ્રયત્નો મૂળ સૂત્રને - આવી સુંદર આચારસંહિતાને સારી રીતે સમજાવવા માટે છે તેજ રીતે આ પદ્યાનુવાદ-ભાવગીત અને વિવરણ પણ મૂળ ‘વંદિતુ’ સૂત્ર સમજવા માટે જ છે.

આ પુસ્તિકાના લેખનમા આગમ પ્રભાકર પૂ. મુનિરાજ શ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજ સાહેબે મૂલ્યવાન માર્ગદર્શન આપી મને કૃતાર્થ-કર્યો છે. તેમજ પૂજ્ય મુનિરાજ શ્રી ભદ્રગુપ્ત વિજયજી મહારાજ સાહેબે સંપૂર્ણ પુસ્તિકા વાંચી જઈ તેમાં નોંધો, ટીપ્પણીઓ વગેરે માટે આવશ્યક માર્ગદર્શન આપીને તથા પ્રસ્તાવના લખી આપીને મહદ્ ઉપકાર કર્યો છે. અને મારા મિત્ર પંડિત શ્રી મફતલાલ ઝવેરચંદે પણ બધું લખાણ વાંચી જઈ જરૂરી સુધારા કર્યા છે અને જે બોલ લખેલ છે. તે સર્વનો અત કરણપૂર્વક આભાર માનું છું.

વિશેષમાં સ્વ મુનીરે તેના જીવનનું છેલ્લું પ્રતિક્રમણ મારી સાથે કરેલું મેં તેને ‘વંદિતું’ સૂત્ર વિસ્તારથી સમજાવેલ અને આ ભાવગીત પણ સંભળાવેલ ત્યારે તેણે પ્રસન્ન-ચિત્તે કહેલું કે. “કાકા આ ભાવગીત અને વિવરણ સાથેનું ‘વંદિતું’ છપાય ત્યારે મને જરૂર વહેલી તકે અમેરીકા મોકલી આપશો. ભૂલશો નહિ.” પરંતુ ત્યાર પછી તરતમાજ-તેના છેલ્લા અમેરીકાના પ્રવાસ દરમિયાન રસ્તામાં જ-એરોપ્લેનના અકસ્માતમા ડો. ભાભા વગેરે સાથે તેનું અવસાન થયું. એને પ્રિય એવી આ પુસ્તિકા તૈયાર તો થઈ ગઈ પણ હવે એને મોકલવી ક્યાં ? અને કેવી રીતે ?! છેવટે એ મુંઝવણનો ઉકેલ અઢી વર્ષ પછી ભારતના અનેક મુનીરોને-યુવાનોને આ પુસ્તિકા પહોંચાડવા રૂપે સૂઝ્યો ! એ કાર્ય વિશ્વકલ્યાણ પ્રકાશન સંસ્થાએ ઉપાડ્યું અને સ્વ. મુનીરના પિતાશ્રી ભરતભાઈ મણીલાલ દલાલે તે સંસ્થાને આર્થિક સહયોગ આપ્યો તે બદલ તે સૌનો આભાર.

૪૨, જૈનનગર
સંજીવનીપાસે,
અમદાવાદ-૭

શાંતિલાલ મગનલાલ સાહેબાકર.

વિષયનોંધ

ગાથા

૧. મંગલાચરણ અને વિષય નિર્દેશ. પ્રતિક્રમણની વ્યાખ્યા.
૨. વ્રતો અને જ્ઞાનાદિ આચારોમાં લાગેલા દોષોનું—
અતિચારોનું પ્રતિક્રમણ એકસો ચોવીસ અતિચાર.
૩. સર્વપાપના મૂળ સમા પરિગ્રહ અને આરંભનું પ્રતિક્રમણ.
૪. ઇંદ્રિયો અને કષાયોની અશુભપ્રવૃત્તિઓથી લાગેલા
દોષોની નિંદા.
૫. પરવશતાથી કરવી પડેલ પ્રવૃત્તિઓથી લાગેલા દોષોનું
પ્રતિક્રમણ.
૬. બારવ્રતના પાચારૂપ સમ્યક્ત્વના અતિચારોનું પ્રતિ-
ક્રમણ: ‘શકા’ આદિ અતિચારોની સમજણ:
સમ્યક્ત્વની સમજણ તથા તેનાં પાચલક્ષણ:
૭. આરંભ સમારંભોની નિંદા.
૮. બારવ્રતના અતિચારોનું સંક્ષિપ્ત પ્રતિક્રમણ.
પાંચ આશુવ્રત, ત્રણ ગુણુવ્રત અને ચારશિક્ષાવ્રત :

: પાંચ આશુવ્રત .

- ૬-૧૦. ૧. સ્થૂલ પ્રાણુતિપાત વિરમણુવ્રતના અતિચારોનું
પ્રતિક્રમણ. વ્રતની સમજણ. દશચંદ્રવાનાં સ્થળ.
- ૧૧-૧૨. ૨ સ્થૂલ મૃષાવાદ વિરમણુવ્રતના અતિચારોનું પ્રતિ-
ક્રમણ. વ્રતની સમજણ: તજવા જેવાં પાંચ મોટાં
બુઠાણાં.

ક્ષમાપના : મિચ્છામિ દુઃકંડમ્

આત્મપ્રિય,

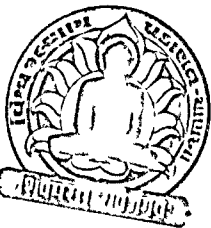
જય જીનેન્દ્ર ! કહો જીવ ! જય જીનેન્દ્ર કહો,
 આર્દ્ર બની સૌ ખોલો (૨) મિચ્છામિ દુઃકંડમ્ જય ! . ૧
 ચૌદ રાજમાં ભમતાં, કર્મ વશે મળતા જીવ ! કર્મ વશે મળતા !
 લોભું દોભું સમજી (૨) જઈ દૂરે વસતા જય જીનેન્દ્ર કહો....૨
 સાચું કાલે પક્ષી વૃક્ષ ઉપર મળતાં, જીવ ! વૃક્ષ ઉપર મળતા
 ખીજે દિવસે પ્રભાતે (૨) સહુ ઉડી જતાં ! જય જીનેન્દ્ર કહો. ૩
 ધર્મશાલામાં યાત્રિક લેગા બહુ થાતાં, જીવ ! લેગા બહુ થાતા
 સ્નેહ સંબંધો બાધી (૨) કયા ના કયા જતા ! જય જીનેન્દ્ર કહો ૪
 જીવતર પાણી વેગે અણધાર્યું આલ્યું, જીવ ! અણધાર્યું આલ્યું.
 કરણી શુભ કરી લો (૨) રહેશે નહિ આલ્યું જય જીનેન્દ્ર કહો ૫
 મન, વાણી, વર્તનથી જાણુ અજાણુપણે જીવ ! જાણુ અજાણુપણે,
 દુભાવ્યા હોય તમોને (૨) મિચ્છામિ દુઃકંડમ્ જય જીનેન્દ્ર કહો ૬
 પાપ ઇદ્રિયે સેવ્યાં, ચારકષાય વશે જીવ ! નિદિત કો ભાવે,
 રાગ દ્વેષથી પાપો (૨) મિચ્છામિ દુઃકંડમ્ જય જીનેન્દ્ર કહો...૭
 માનવ ભવ ખર્ચા આ કમાણી શી કીધી ? જીવ કમાણી શી કીધી ?
 આત્મમધ્યાન ધરી જીવ ! (૨) સુખ શાંતિ લીધી ? જય જીનેન્દ્ર કહો...૮

--શાં૦

સુકેતના ન ભાગી

આલાપના, પુસ્તકના પ્રમાણમાં અમન
 રત્ન સુનીરની પુષ્કરમુનિ નિમિત્ત, નમના
 પિતાશ્રી અન્નબાઈ મણિલાલ દલાલ
 (કાન્નિકુલ અનુવાદ ૭) નંદી ૬ ૧૦૦૧
 અંક દ્વતર અંક અત્યા ૬ નમની શુભભક્તિ
 અનુભાવનીય અને મનુષ્યની ૪૪
 આબાર

અમર

મારે કહેવું બેઠ્યો.

નામ એનું મુનીર હતું. દીલ એનું દરિયાવ હતું.
સ્વભાવ એનો શીળો હતો. મુળ મદાય હસતું હતું.
અમદાવાદના એક જ્ઞાનદાન કુટુંબનો એ નળીરો હતો.
રાષ્ટ્રપિતા ગાંધીજીના એકજ વાક્યે શેરબજારની ધીકતી
દલાલી છોડી, દરિદ્ર નારાયણની સેવા સ્વીકારનાર અને જીંદગીનાં
છેલ્લાં પાંત્રીસેક વર્ષ અર્ધનાગાંઓને ઢાંકવામાં, ભૂખ્યાંઓને
ખવડાવવામાં, દર્દીઓને દવા પહોંચાડવામાં અને સમાજમા
સાચી સમજ વધે તેવાં પુસ્તકો વહેચવામાં ગાળનાર અખ્લા
શ્રી માણીલાલ મગનલાલ દલાલનો એ પૌત્ર હતો.

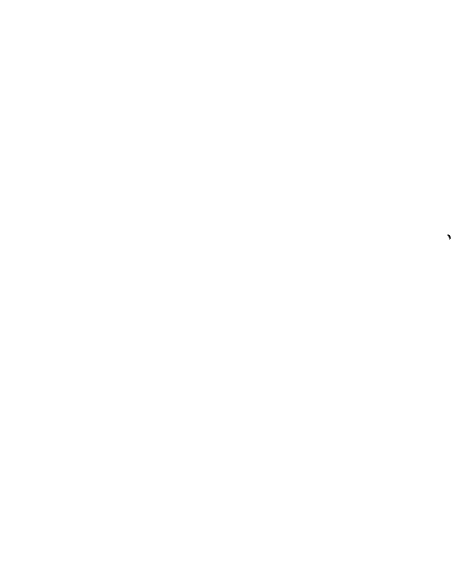
અમદાવાદના જાણીતા શાહ સોદાગર અને સેરીસાતીર્થના
રક્ષક શેઠશ્રી સારાભાઈ ડાહ્યાભાઈ ચિ. મુનીરના માતામહ થતા હતા.
વેપારી કુનેહ, તિવ્ર બુદ્ધિમત્તા અને સાહિત્યપ્રેમ ધરાવતા
સાહસિક ભરતભાઈનો એ કુશળ પુત્ર હતો.

પિતાના કુળમાંથી ધર્મના સંસ્કાર લઈ આવનાર અને
સસરાના સેવાકાર્યમાં સાથ આપનાર મમતાળુ માતા
અનસુયાબહેનનો એ કુળ દીપક હતો.

B.S. અને M.S. ના અભ્યાસાર્થે એ અમેરીકા જઈ વસેલો.
માતાપિતાની મમતાને માન આપી લગ્ન કરવા એ વતન
આવેલો. લગ્ન કરી ફરી પરદેશ જતા ભારતના મહાન આણુવૈજ્ઞાનિક
ડૉ. ભાલાવાળા પ્લેનમાં તે હતો.... અસ્માતમા સૌ અદૃશ્ય થયાં!

પૂ. ભદ્રશુભવિજયજી મહારાજ સાહેબના “શાંત સુધારસ”
સાથેના અમૃત પ્રવચનથી સૌ શોકાર્તોનો શોક દૂર થયો! એ
પાવન પ્રસંગે કરેલા સંકલ્પ મુજબ ચિ. મુનીરના “આત્મ
ત્રેયાર્થે” આ આલોચના પ્રગટ થાય છે.

—શાંતિલાલ સાઠંબાકર

પ્રતિક્રમણ

ભૂતકાળની ભૂલોનો પશ્ચાતાપ કરવો, વર્તમાનમાં પાપવિમુખ રહેવું અને ભવિષ્યમાં એ પાપ નહિ કરવાનો સંકલ્પ કરવો તે પ્રતિક્રમણ.

ફરી પાપ ન થાય એ પ્રતિક્રમણનો મુખ્ય ઉદ્દેશ છે. પણ તે સ્થિતિ પ્રાપ્ત ન થાય ત્યાં સુધી નિરંતર લાગતા દોષોની શુદ્ધિ કરવી - પશ્ચાતાપ કરવો તે પણ પ્રતિક્રમણ છે. અને તે જરૂરી છે.

પ્રતિક્રમણ એ ભાવસ્નાન છે તેનાથી આત્મશુદ્ધિ થાય છે.

રોજ રોજ મેલા થતા શરીરને જેમ સ્નાનથી શુદ્ધ કરીએ છીએ એમે આત્મશુદ્ધિ માટે આ ભાવસ્નાનરૂપ પ્રતિક્રમણ જરૂરી છે આવશ્યક છે-અવશ્ય કરવા યોગ્ય છે.

મિદ્ધ- આહાર, કર્મથી રહિત મોક્ષદશાને પામેલા અરિહંત અને મિદ્ધભગવંત.

પ્રતિક્રમણ-ભૂલોનો પશ્ચાતાપ કરવો તે

અતિચાર-આચારમાં દોષ-રખાવના. આચારમર્યાદા ઓળંગી જવી તે

શ્રાવકધર્મ-જ્ઞાનાદિ પાંચ આચાર તથા બારેવ્રતના પાલનરૂપ ધર્મ દેશવિરતિરૂપ ધર્મ

अतो तथा क्षानादि व्यापारेभ्यो लागेवा अनित्यत्वेन
प्रतिक्रमणं
शाखा

मा म यथाभारा, नाणे तद दमग चरित य ।
महृमो यथायग वा, न नि त य गरित म ॥१॥

आर ११

हे हाट्टाभारा मग अनित्यता । ना ॥ ११ ॥ ११ ॥ ११ ॥ ११ ॥
नाम तथा दमग व्यापित निहृ ॥ ११ ॥ ११ ॥ ११ ॥ ११ ॥

अथ

आ मगाना तथा नाम दमग अनित्यता । ना ॥ ११ ॥ ११ ॥ ११ ॥ ११ ॥
तथ पीय न लागा अनित्यता रम नामा । ११ ॥ ११ ॥ ११ ॥ ११ ॥
अनित्यता रम लागा रथ रम नि ॥ ११ ॥ ११ ॥ ११ ॥ ११ ॥

निहा-यान्य न कथं दरी आप ॥ ११ ॥ ११ ॥ ११ ॥ ११ ॥
१११ कोम दृष्टयमा थाय न निहा निहा आपन ॥ ११ ॥ ११ ॥ ११ ॥ ११ ॥
१११-१११ पान नृपरी कृपयान् ॥ ११ ॥ ११ ॥ ११ ॥ ११ ॥
पूना आप ॥ ११ ॥ ११ ॥ ११ ॥ ११ ॥ ११ ॥ ११ ॥ ११ ॥ ११ ॥

१११ न ॥ ११ ॥ ११ ॥ ११ ॥ ११ ॥ ११ ॥ ११ ॥ ११ ॥

१११ ॥ ११ ॥ ११ ॥ ११ ॥ ११ ॥ ११ ॥ ११ ॥ ११ ॥

१११ न ॥ ११ ॥ ११ ॥ ११ ॥ ११ ॥ ११ ॥ ११ ॥ ११ ॥

१११-१११ यथाय अनित्य

१११-१११ नमः कोशाय लपो आह - १११ ॥ ११ ॥ ११ ॥ ११ ॥

१११ ॥ ११ ॥ ११ ॥ ११ ॥ ११ ॥ ११ ॥ ११ ॥ ११ ॥

१११ ॥ ११ ॥ ११ ॥ ११ ॥ ११ ॥ ११ ॥ ११ ॥ ११ ॥

નાળાઈ-અઢ, પડવય-સમ્મ-સંલેહણ-પણ-પન્નરકમ્મેસુ ।
 વારસ-તપ, વીરિઅ-તિગં, ચડવીસ-સયં અઢારા ॥

નાળાઈ અઢ-જાનાદિકના આઠ એટલે જાનાચાર, દર્શનાચાર
 અને ચારિત્રાચાર એ દરેકના આઠ આઠ એમ કુલ-૨૪ અતિચાર
 પડવય-પ્રતિવત એટલે સ્થૂલ પ્રાણાતિપાત
 વિરમણવત આદિ બારવતના તથા

સમ્મ-સંલેહણ પણ-સમ્યક્ત્વના તથા સંલેપણના
 દરેકના પાંચ અતિચાર એમ કુલ ૭૦ અતિચાર
 પન્નર કમ્મેસુ-પંદર કર્માદાનના પંદર અતિચાર- ૧૫ ”
 વારસ તપ-બાર પ્રકારના તપના બાર અતિચાર ૧૨ ”
 વીરિઅ-તિગં-વીર્યાચારના ત્રણ અતિચાર ૩ ”
 ચડવીસસય અઢારા-એકસો ચોવીસ અતિચારો ૧૨૪ ”
 એ રીતે શ્રાવક ધર્મના-જાનાદિ પાંચ આચાર અને શ્રી સમ્યક્ત્વ
 મૂલ બારવતના એકસો ચોવીસ અતિચાર સમજવા.

દુહા

દંસણ નાણ ચરાણ તણા આઠ આઠ અતિચાર
 આણસણ વીર્યાચારના પણ, તિગ, તપના બાર. ૧.
 સુંદર સમકિત ઉચ્ચરી લાહી ચોથું ગુણુઠાણુ
 ચડી પંચમ પગથાળીએ થૂલ થકી પચ્ચખાણુ. ૨.

કળશ

ગાયો ગાયોરે મહાવીર જિનેશ્વર ગાયો.
 વીરમુખે વ્રત ઉચ્ચારીયાં જેમ, નરનારી સમુદાયો.
 એકસો ચોવીસ અતિચાર પ્રમાણે, ગાથાએ ભાવ બનાયોરે મહાવીર.

—બારવત પૂજા.

ધન્દ્રિયો અને કષાયોની અશુભ પ્રવૃત્તિથી થયેલા
હોયોની નિંદા.

ગાથા

જં વદ્ધમિંદિણ્હિ, ચઠ્ઠિં કસાણ્હિ અપ્પસત્થેહિં ।
રાગેણ વ દોસેણ વ, તં નિંદે તં ચ ગરિહામિ ॥૪॥

ભાવગીત:

નિંદિત એવા ચાર કષાયે, પાંચ ધન્દ્રિયે પાપ થયાં
રાગદ્વેષથી મન, વચ, કાયે, નિંદુ છું સહુ ગર્હુ છું. ૪

અર્થ

અશુભ ભાવમા પ્રવર્તેલ ધન્દ્રિયોથી, ચાર કષાયોથી
(મન, વચન, કાયાના ત્રણ યોગથી), તથા રાગ અને દ્વેષથી
કંઈ અશુભ કર્મ બંધાયું હોય તેની હું નિંદા કરું છું અને તે
સાક્ષિઓ ગર્હા કરું છું.

કષાય :— કષ=સંસાર, આય=લાભ-સંસાર વધારે તે કષાય.
કસ=ઘસવું-જીવના શુદ્ધ સ્વરૂપને કલુષિત કરે-ઘસ
નાખે તે.
ક્રોધ, માન, માયા, લોભ (રાગ-દ્વેષ) વગેરે.
અપ્પસત્થ -અપ્રશસ્ત. અશુભ.

પારપ્રતના પાયારૂપ સમ્યક્ત્વના અતિચારે
પ્રતિક્રમણ.

ગાથા :

સંકા કંણ વિગિચ્છા પસંસ તદ્દ સંયવો કુલિંગીસુ ।
સમ્મત્તસ્સ-इआरे पडिक्कमे देसिअं सव्वं ॥६॥

ભાવગીત :

જિનમત શંકા, પરમતઈચ્છા, ફલસંદેહ-દુગંછાદિ,
મિથ્યાત્વી સહ વાસ પ્રશંસા સમક્રિત દોષો પ્રતિક્રમું. ૬.

અર્થ :-

સમ્યક્ત્વના પાલનમાં ૧. જિનમત વિષે શંકા થવાથી. ૨. પરમતની ઈચ્છા કરવાથી, ૩. ધર્મ ક્રિયાઓ અને તેના ફળમાં સંદેહ થવાથી, અથવા સાધુ-સાધ્વી તરફ સૂઝ લાગવાથી, ૪. મિથ્યાત્વીઓનાં વખાણ કરવાથી તથા ૫ તેમનો સહવાસ-અતિ પરિચય થવાથી સમ્યક્ત્વના જે કોઈ અતિચારો દિવસભરમાં લાગ્યા હોય તે સર્વાતું હું પ્રતિક્રમણ કરું છું. ૬

મિથ્યાત્વી :- અજ્ઞાની. ખોટી-ભાંધી સમજવાળા.

સમ્યક્ત્વ :- સાચી સમજ. સુદેવ-સુગુરુ-સુધર્મમાં શ્રદ્ધા.

૧. શંકા :- સંશય : જિનેશ્વર ભગવાનનો પથ-દષ્ટિ-મત સ્વીકાર્યા પછી તેમાં વર્ણવેલા કેટલાક અતીન્દ્રિય-સૂક્ષ્મ પદાર્થો કે જે માત્ર કેવળ જ્ઞાનથી જ કે આગમથી જ જાણી શકાય તેવા હોય તે વિષે શંકા થાય તો તેને અતિચાર-દૂષણ-કહેલ છે.

૩. વિતિગિજ્ઞા .- ધર્મ સંબંધીયા ફલતણે વિષે સદેહ કીધો, મહાસતી-મહાત્માની ઇહલોક પરલોક સંબંધીયા લોગ વાંછિત પૂજા કીધી. રોગ, આતંક કષ્ટ આવ્યે ખીણુ વચન લોગ માન્યા, મહાત્માના ભાત પાણી મલ શોભા તણી નિંદા કીધી કુચારિત્રીયા દેખી ચારિત્રીયા ઉપર કુભાવ હુઓ.

-પાશ્વિકાદિ અતિચાર

૪. મિથ્યાદૃષ્ટિ પ્રશંસા અને પ. મિથ્યાદૃષ્ટિ સંસ્તવ :-

જેમની દૃષ્ટિ કે સમજણ ખોટી હોય તેવી બ્રાન્તદૃષ્ટિવાળી વ્યક્તિઓમા પણ કેટલીક વખત બાહ્યઆચાર વિચાર અને બાહ્ય ત્યાગ આદિ સારાં દેખાય છે તેથી આકર્ષાઈ જઈને તેના ગુણુ દોષનો વિવેક-ભેદ કર્યા વિના જ તેવી વ્યક્તિની પ્રશંસા કરવામાં આવે કે તેનો પરિચય વધારવામાં આવે તો અવિવેકી સાધકને સિદ્ધાંતથી સ્ખલિત થઈ જવાનો ભય છે. તેથી તેને સમ્યક્ત્વના અતિચાર-દૂષણુ કહેલ છે

મિથ્યાત્વી તણી પૂજા પ્રભાવના દેખી પ્રશંસા, કીધી, પ્રીતિમાડી, દાક્ષિણ્ય લગે તેહનો ધર્મ માન્યો કીધો

તત્ત્વ ઉપર શ્રદ્ધા તે સમ્યગ્ દર્શન
યથાર્થ રૂપથી પદાર્થોનો નિશ્ચય કરવાની રુચિ તે સમ્યગ્ દર્શન.

રાગદ્વેષની તીવ્રતા મટી જતા આત્મા સત્યને માટે ભગરૂક બની જાય છે, એવી આધ્યાત્મિક બળતિ તે સમ્યક્ત્વ. સમ્યગ્ દર્શન પારખવાના- સમ્યક્ત્વની પિછાન કરાવે તેવાં પાત્ર લક્ષણુ.

અશ્મ સંવેગનિર્વેદાનુકમ્પાસ્તિકયાભિવ્યક્તિલક્ષણ તદિતિ॥

મ ૨ સંવેગ ૩. નિર્વેદ ૪ અનુકમ્પા. પ. આસ્તિક્ય.

પાંચ આશુવ્રત

૧. સ્થૂલ પ્રાણાતિપાત વિરમણુવ્રતના અતિચારોનું
પ્રતિક્રમણ.

ગાથા :

પદમે અણુવ્યસ્મિ, શૂલગ-પાણાટવાય-વિરંડો ।
આયરિયમપ્પસત્થે, इत्थ पमाय-प्पसंगेणं ॥૯॥
વહ-વંધ-છવિ-ચ્છેણ, અહમારે ભત્ત-પાણ-બુચ્છેણ ।
પદમવયસ્સ-હઆરે, પહિક્કમે દેસિઅં સવ્વં ॥૧૦॥

ભાવગીત

પ્રથમ આશુવ્રત-સ્થૂલ જીર્વાહિંસા વિરમણુવ્રત, અતિચાર થયા,
ક્રોધાવેશે ભાનભૂલી કે પ્રમાદ-ગફલતવશ થઈને. ૯.
જીવને માર્યા, બાંધ્યા, અંગો છેદ્યા, અતિશય ભાર ભર્યો
ખાનપાન ના આખ્યાં, દૈનિક અતિચાર આલોઉં સૌ. ૧૦.

અર્થ .

પ્રથમ આશુવ્રત :- સ્થૂલ પ્રાણાતિપાત વિરમણુવ્રત : સ્થૂલ
જીર્વાહિ સાથી અટકવાનું વ્રત તેમા પ્રમાદથી-અસાવધપણાથી
કે ક્રોધાદિ અશુભ ભાવ થવાથી અતિચાર-લાગે તેવું જે કંઈ
આચરણ થયું હોય જેમ કે :- જીવોને માર્યા હોય, બાંધ્યા
હોય, તેમના અંગો છેદ્યાં હોય, અતિશય ભાર ભર્યો હોય તથા
ભોજનપાણી ન આપ્યા હોય કે મોડા આખ્યા હોય એવા
પહેલા વ્રતના જે કોઈ અતિચાર લાગ્યા હોય તેનું હું પ્રતિક્રમણ
કરું છું ॥ ૯-૧૦ ॥

ધર્મ વૃક્ષનું મૂળે દયા છે, સર્વ જીવોને આત્મવત્ સમજી
એના સાથે દયામય વ્યવહાર રાખવા માટે આ વ્રતનું પાલન
છે.

૩. સ્થૂલ અદત્તાદાન વિરમણ વ્રતના અતિચારોનું
પ્રતિક્રમણ.

ગાથા :

તદ્દા અણુવ્યયમિ, થૂલગ--પરદ્રવ્ય--હરણ--વિરહો
આયરિયમપ્પસત્થે, इत्थ पमाय--प्पसंगेण ॥૧૩॥
તેનાહડ--પ્પઓગે, તપ્પહિરુવે વિરુદ્ધ--ગમણે અ
કૂડતૂલ--કૂડમાણે પહિક્કમે દેસિઅં સવ્વં ॥૧૪॥

ભાવ ગીત:

સ્થૂલ પરદ્રવ્ય હરણ વિરતિમાં પ્રમાદ કે લોભાવેશે
ચોરને પ્રેર્યા, માલ ખરીદ્યા, માલમાં ભેળ--સંભેળ કર્યા, ૧
રાખ્ય વિરુદ્ધાચાર કર્યા વળી તોલ માપ ખોટાં કીધાં
ત્રીજા આણુવ્રતના અતિચારો દિવસતાણા આલોવું સૌ. ૧

અર્થ:

ત્રીજા આણુવ્રત-સ્થૂલ પરદ્રવ્ય હરણ વિરમણવ્રત: ખીજા
માલીકીની ચીજ વસ્તુઓની સ્થૂલ ચોરી ન કરવાનું વ્રત: તેમ
પ્રમાદથી કે લોભાદિ અશુભ ભાવથી અતિચાર લાગે તેવું
કંઈ આચરણ થયું હોય જેમકે:-૧. ચોરીનો માલ લીધો હોય
૨ ચોરને ઉત્તેજન આપ્યું હોય, ૩ માલમાં ભેળભેળ કર
વેવ્યા હોય ૪ રાખ્યના કાયદા વિરુદ્ધ વેપાર કર્યો હોય
૫. ખોટાં તોલ-માપથી વેપાર કર્યો હોય તેથી ત્રીજાવ્રતન
જે કંઈ અતિચારો દિવસ દરમિયાન લાગ્યા હોય તે સર્વાનું હું
પ્રતિક્રમણ કરું છું. ॥૧૩-૧૪॥

ચોરીતું ધન ન ઠરે ઘરમાં,
 ચોર સદા ભૂખે મરીએરે, ચિત્ત ચોખે.
 ચોરનો કોઈ ધણી નવિ હોવે,
 પાસે બેઠાં પણ ડરીએરે, ચિત્ત ચોખે. ૪
 પરધન લેતાં પ્રાણુ જ લીધા,
 પંચેન્દ્રિય હુત્યા વરીએરે, ચિત્ત ચોખે.
 મત ધરતાં જગમાં જસ ઉજ્જવળ,
 સુરલોકે જઈ અવતરીએરે. ચિત્ત ચોખે. ૫
 -ભારતની પૂજા.

૧ ચોરીથી બચવા ઇચ્છનારે ૧૮ પ્રકારની ચોર પ્રવૃત્તિઓ-ચોરને જન્મ આપનારી ક્રિયાઓ (નીચે મુજબ) તજવી.

- (૧) મલનં કુશલં તર્જા રાજભાગોઽવલોકનમ્
 અમાર્ગ દર્શનં શય્યા પદમજ્જસ્તથૈવ ચ ॥૧॥
- (૨) વિશ્રામ. પાદપતનં વાસનં ગોપનં તથા
 સ્વંદમ્યં શ્વાદનં ચૈવ તથાઽન્ગમાહારાજિકમ્ ॥૨॥
- (૩) પદ્યાગ્ન્યુદક-રજ્જૂનાં-પ્રદાનં જ્ઞાનપૂર્વકમ્
 પતા. પ્રસૂતયો જ્ઞેયા અષ્ટાદશ મનીષિભિઃ ॥ ૩ ॥

૧. મલનં-ચોર સાથે ભળી જવું.
૨. કુશલં-ચોરને ક્ષેમ કુશળ પુછવા.
૩. તર્જા-ચોરી માટે સંજ્ઞા કરવી.
૪. રાજભાગ -રાજ્યનો કર છુપાવવો.
૫. અવલોકનમ્-ચોરી કરતા ચોરના માર્ગને જોતા રહેવું.
૬. અમાર્ગદર્શનમ્-ચોર ક્યાં ગયા ? એમ પૂછનારને સાચો રસ્તો ન બતાવતાં ભળતો માર્ગ બતાવવો.

૪. સ્વદારા સંતોષ પરસ્ત્રી ગમન વિરમણુ વ્રતન અતિચારોનું પ્રતિક્રમણુ.

ગાથા:

ચડત્યે અણુવ્યય મ્મિ, નિચ્ચં પરદાર--ગમણ--વિરડઓ ।
આયરિયમપ્પસત્યે, इत्य पमाय--प्पसंगेणं ॥૧૫॥

અપરિગ્ગહિઆ--इत्तर--अणंग--विवाह--तिव्व--अणुरागे ।
चउत्थवयस्स--इआरे, पडिक्कमे देसिअं सव्वं ॥૧૬॥

ભાવગીત -

પરસ્ત્રી ગમન વિરમણુવ્રત માહે પ્રમાદ કે કામાવેશે
કુમારી-વિધવા-સગકર્યો ને રખાત-વેશ્યા-ગમન કર્યું

અન ગકીડા કરી વિવાહુ જોડ્યા, વિષયે અતિ અભિલાષ ધર્યો
ઓથા આણુવ્રતના અતિચારો દિનસેવ્યા આલોવું સૌ. ૧૫-૧૬

અર્થ:-

ઓથું આણુવ્રત-સ્થૂલ મૈથુન વિરમણુવ્રત: સ્વદારાસંતોષ-
પરસ્ત્રી ગમન વિરમણુવ્રત. પોતાની પત્ની સાથે સંતોષ
પૂર્વક રહેવાનું અને સદાને માટે પરસ્ત્રીનો ત્યાગ કરવાનું
વ્રત: તેમા- પ્રમાદ વશાત્ અશુભ ભાવથી-કામાવેશે અતિ-
ચાર લાગે તેવું જે કંઈ થયું હોય જેમ કે- ૧. કુમારી
કે વિધવા સાથે સગ કર્યો હોય, ૨. રખાત કે વેશ્યા
સાથે ગમન કર્યું હોય ૩. કામોત્તેજક ચેષ્ટાઓ કે
સ્રષ્ટિવિરુદ્ધ કર્મ કર્યું હોય ૪. અન્યનાં બાળકોના વિવાહ-
લગ્ન કર્યા-કરાવ્યા હોય. ૫. વિષય ભોગની અતૃપ્તપણે

૫. પરિગ્રહ પરિમાણ વ્રતના અતિચારોનું
પ્રતિક્રમણ.

ગાથા:

ઇત્તો અણુવર્ણ પંચમમ્મિ આયરિઅમપ્પસત્થમ્મિ ।
પરિમાણ--પરિચ્છેણ, इत्थ पमाय--प्पसंगेणं ॥૧૭॥
ધણ--ધન-સ્થિતિ--વત્થૂ, રુપ્પ-સુવન્ને અ કુવિઅ-પરિમાણે
દુપણ ચરુપ્પયમ્મિ ય, પઢિક્કમે દેસિયં સવ્વં ॥૧૮॥

ભાવગીત:

મોહવશે, ધનધાન્ય, ક્ષેત્ર-ઘર, સોનું-રૂપું, ઘર-વખરી,
નોકર-ચાકર, પશુ પક્ષી સૌ પ્રમાણથી અધીકાં રાખી.
વ્રત પરિગ્રહ-પરિમાણ વિષે એમ પ્રમાદથી જે દોષ થયા,
પંચમ આણુવ્રતના અતિચારો, દિન સેવ્યા આલોણુ સૌ ૧૭-૧૮

અર્થ:-

પાચમુ આણુવ્રત-પરિગ્રહ પરિમાણ વ્રત પરિગ્રહની મર્યાદા
ખાંધવાનું વ્રત તેમા પ્રમાદના પ્રસંગથી, અશુભ ભાવથી-
લોભવશે કે મોહવશે અતિચાર લાગે તેવું જે કંઈ થયું હોય
જેમકે ૧. ધનધાન્ય ૨. ક્ષેત્ર-ખેતર, ઘર, ૩ સોનું-રૂપું,
૪. રાચરચીલું, ૫ જે પગવાળા નોકર ચાકર તથા ચાર
પગવાળા ઢોરઢાખર વગેરે નકકી કરેલા પ્રમાણ કરતા વધારે
રાખ્યાં હોય તેથી જે કંઈ અતિચાર દિવસ દરમિયાન લાગ્યા
હોય તેનું હું પ્રતિક્રમણ કરું છું. ॥ ૧૭-૧૮ ॥

પરિગ્રહ-પાપ પ્રવૃત્તિમાં પકડી રાખે તે. વસ્તુ પરની મૂર્છા.

૬. દિક્ પરિમાણવ્રતના અતિચારોનું—પ્રતિક્રમણ

ગાથા :

ગમણસ્સ ય પરિમાણે, દિસાસુ ઉદ્ધં અહે અ તિરિઅં ચા
બુદ્ધી સદ્-અંતરદ્ધા, પઢમમ્મિ ગુણવ્વણ નિંદે ॥૧૯॥

ભાવગીત :

જાંચી-નીચી-તિરછી દીશામા ગમન વધ્યું, દિશ વધધટ થઈ,
સ્મૃતિ ગુમાવી, દિક્-પરિમાણે ગુણવ્રત દોષો નિહુ સૌ-૧૯

અર્થ :

છકું દિક્ પરિમાણવ્રત દરેક દિશામાં કેટલે દૂર જવું આવવું
મુસાફરી કરવી તેનું પ્રમાણ-માપ નક્કી કરવાનું વ્રત. તે
પહેલું ગુણવ્રત તેમાં— ૧. ઉર્ધ્વ દિશામા ઉચે ૨. અધો
દિશામાં-નીચે ૩ તિર્યગ્દિશામાં-ચાર દિશામાં અને
(ચારખુણામા) વિદિશામા જવા આવવાના નિયમ કરતાં
અન્નણપણે વધારે જવાયું હોય તેમજ ૪. ક્ષેત્રવૃદ્ધિ એટલે
ઉર્ધ્વ, અધો અને તિર્યગ્દિશામાં જવા આવવાની જે
મર્યાદા નક્કી કરી હોય તેમાં લોભવશાત્ કે કાર્ય વશાત્
એક દિશાનું પ્રમાણ ઘટાડી બીજી દિશાનું પ્રમાણ વધાર્યું
હોય, ૫. સ્મૃતિઅન્તરદ્ધા-વિસ્મરણ થવાથી-ભૂલી જવાથી
વ્યાકૂળતાથી અથવા પ્રમાદથી કે મતિવિભ્રમથી ઉપર મુજબની
દિશાઓમાં જવા આવવાના નિયમ કરતા વધારે જવાયું
હોય એવા જે કોઈ અતિચાર લાગ્યા હોય તેનું નિંદા
પ્રતિક્રમણ કરે છુ. ૧૯.

૯. કેશનો વેપાર-ઊન વગેરે વાળનો તથા કેશવાળાં દાસદાસી અને ગાય ઘોડાનો વેપાર, ૧૦. ઝેરનો, ઝેરી પદાર્થોનો અને હિંસક શસ્ત્રોનો વેપાર છોડી દઉં છું. ૨૨

તથા ખેરખર એજ રીતે

૧૧. ચંત્રપીલણકર્મ-ચંત્રો ચલાવીને કે વેચીને આબુવિકા રજવાનો ધંધો ૧૨. નિલાંછનકર્મ-પશુ, પક્ષી તથા મનુષ્યનાં અંગો છેદવાનું કર્મ. ગર્ભાશય અંડકોષ જનનેન્દ્રિય વગેરે કાપવાનો-ખસી કરવાનો ધંધો.

૧૩. દવદાનકર્મ-જંગલ, ખેતર વગેરે ખાળવાનો ધંધો.

૧૪. જળશોષણકર્મ-સરોવર, કુંડ, તળાવ વગેરે સુકાવવાનો ધંધો.

૧૫. અસતી પોષણકર્મ-ધનકર્માવા માટે દાસ, દાસી, નટ, વેશ્યા, પશુ, પક્ષી વગેરે પોષવાં, વેચવાં ખેલ કરવા કુટણખાનાં ચલાવવાં વગેરે કુર કર્મો-ધંધાઓ હું છોડી દઉં છું તથા એવા પંદર કર્મદાનમાં જે કોઈ અતિચાર લાગ્યા હોય તેનું હું પ્રતિક્રિયા કરું છું

॥ -૨૩ ॥

મનની અસ્થિરતા, ચંચળતામાં ખીન્નું કારણ છે ઉપલોગ-પરિલોગની વિપુલતા અને વિશાળતા. ઉપલોગ-પરિલોગના પદાર્થોની મર્યાદા કર્યા વિના મનની ચંચળતા ઓછી ન થાય ચંચળતા ઘટ્યા વિના ધર્મમાં મન સ્થિર ન બને અને ધર્મમાં સ્થિર બન્યા વિના મોક્ષ માર્ગે ચાલી ન શકાય. તેથી આ વ્રતમાં ઉપલોગ પરિલોગના પદાર્થોની મર્યાદા કરવાનું કહેલ છે. ઉપરાત આ વ્રત વ્યવસાયમાં-ધંધામાં વિવેક અને લોજનમાં વિવેક શિખવે છે. વ્યવસાયમાં કુરતા તજવાનું અને લોજનમાં લાલસા તજવાનું કહે છે.

અનર્થદંડ વિરમણ્યતનું સ્વરૂપ-અને તેના
અતિચારોનું પ્રતિક્રમણ.

ગાથા :

સત્યગિ--મુસલ--જંતગ--તળ-કદ્દે મંત--મૂલ--મેસજ્જે ।
દિન્ને દવાવિણ વા, પહિકમે દેસિઅં સવ્વં ॥૨૪॥
ળહાણુવ્વટ્ટણ--વન્નગ--વિલેવણે સદ્દ--રૂવ--રસ--ગંધે ।
વત્થાસણ--આમરણે, પહિકમે દેસિઅં સવ્વં ॥૨૫॥
કંદપ્પે કુવ્વકુદ્ધે, મોહરિ--અહિગરણ--મોગ--અરિત્તે ।
દંડમ્મિ અણદ્ધાણ, તદ્ધઅમ્મિ ગુણવ્વણ નિંદે ॥૨૬॥

ભાવગીતિ :

જીવધાતક વસ્તુઓ આપવા રૂપ અનર્થદંડ

શસ્ત્રાગ્નિ, સાંખેલાં, યંત્રો, ધાંસ કાષ્ટ મૂળ મંત્ર દવા
અપાવતાં, વિણુકારણ દેતા, દોષ થયા આલોહ સૌ ૨૪.

પ્રમાદાચરણરૂપ અનર્થદંડ.

સ્નાન, પીઠી, ચિત્રણ, વિલેપન, શબ્દ, રૂપ, રસ, ગંધ વિષે
આસન, વસ્ત્રાભૂષણ સજ્જતાં, દોષ થયા આલોહ સૌ ૨૫
મરકરી, ચાળા, લવરી, સાધન-સજ્જમૂકવા, લોગાસક્તિ,
ત્રીજા ગુણ્યત અનર્થદંડે અતિચાર આલોહ સૌ. ૨૬

અનર્થદંડ—જે ક્રિયાથી જીવ વિના કારણ (અનિવાર્ય કારણ
વિના પણ) દંડાય- મરણપામે તે અનર્થદંડ.

ચાર શિક્ષાવ્રત

૯. સામાયિકવ્રતના અનિચારેતું પ્રતિક્રમણ.

ગાથા.

તિવિદે દુષ્પણિહાણે, અણવદ્ધાણે તદ્વા સદ્--વિદ્ધે ।
સામાયિક ચિત્તહ--કણ, પદ્મ સિક્ષાવણ નિંદે ॥૨૭॥

ભાવગીત :

મન વચ કાચની દુષિત ક્રિયાથી, અસ્થિરતાથી, વિસ્મૃતિથી
પ્રથમ શિક્ષાવ્રત સામાયિકમા વિરાધના થઇ નિંદુ છુ. ૨૭.

અર્થ :

નવમુ સામાયિકવ્રત સ્થિરતા, સ્વસ્થતા અને સમભાવ
કેળવવાનું વ્રત જે ઘડી સાધુજીવનની તાલીમ લેવાનું વ્રત :
તે પહેલું શિક્ષાવ્રત સામાયિક લઈને ૧ મનમાં સંકલ્પ વિક-
લપ કર્યા હોય ૨. કર્કશવચન-દુ ખ થાય તેવા કે પાપપ્રવૃત્તિ થાય
તેવા વચન બોલાયા હોય. ૩ વિના કારણ, પ્રમાર્જન વિના
શરીરના અંગો હલાવ્યા હોય ૪. અસ્થિરતાથી, ઉતાવળથી કે
અનાદરથી સામાયિક પહેલું પાચું હોય-પુરૂ કર્યું હોય. ૫.
સામાયિક લેવા પારવાનો સમય ભૂલી જવાયો હોય તેથી
સામાયિક વ્રતની જે કંઈ ખડના-વિરાધના થઈ હોય તેની હું
નિંદા કરૂ છું. ૨૭.

સામાયિક-જેનાથી સમભાવ કેળવાય તે સામાયિક

સાવધ પ્રવૃત્તિનો તથા દુધ્યાનનો ત્યાગ કરી જે ઘડી
(૪૮-મિનિટ) શુભભાવમાં-સમભાવમાં રહેવું તે સામાયિક.
સામાયિક જે ઘડીનું ચારિત્ર છે.

૧૧. પૌષ્ઠોપવાસવ્રતના અતિથારોનું પ્રતિક્રમણ.
ગાથા.

સંથારુચારવિદિ-પમાય તદ્દ ચેવ મોઝનામોણ ।
પોસહવિદિ-વિવરીણ, તદ્દ સિવસાવણ નિંદે ॥૨૧॥

ભાવગીત .

પ્રમાદથી લઘુ-વડી-શ કાને, અથારા-વિધિ દોષ થયા,
ભોજન ચિતાથી પોષહુવિધિ વિપરીતતા થઈ નિહુ છુ. ૨૯

અર્થ

અગ્નિઆરમુ પૌષ્ઠોપવાસવ્રત ધર્મનું પોષણ થાય તેવી,
ઉપવાસ-ગ્રહચર્યાદિ ધર્મ-ક્રિયાઓ કરવાનુવ્રત તે ત્રીણું
શિક્ષાવ્રત છે તેમા પૌષ્ઠ લઈને ૧ સંથારો-શય્યા વગેરે
બરાબર કે બીલકુલ ન ભેળ્યા હોય અને ૨ ન પૂજ્યા હોય-સાફ
ન કર્યા હોય ૩. મલમૂત્રની જગ્યા બરાબર કે બીલકુલ ન
ભેળ્યા હોય અને ૪. ન પૂજા હોય. ૫ પૌષ્ઠ ક્યારે પૂરો
થાય અને સ્વેદનાઓ ભોજનાદિ કરે એવા વિચાર કર્યા હોય.
તેથી પૌષ્ઠ વિધિમા જે કોઈ દોષ થયા હોય તેનું હું નિંદારૂપ
પ્રતિક્રમણ કરું છુ ૨૯.

પોષ્ઠ—૧ ધર્મનું પોષણ ધુણ્ટિ કરે તે પોષ્ઠ ૨. વ્રતવિશેષ
ઉપવાસ સહિત પોષ્ઠ તે પૌષ્ઠોપવાસવ્રત.
લઘુ શંકા- પેશાબ વડીશંકા- મળત્યાગ
પૂજનું- જીવ મરી ન જાય તે રીતે સાફ કરવું
સંથારો- બિનનું બીજાનું.

૧૨ અતિથિ સંવિભાગપ્રતના અતિથારેનુ' પ્રતિક્રમણ-
ગાથા.

સચ્ચિતે નિઃસ્વવળે, પિઠિણે વવણસ મચ્છરે ચેવ ।
કાલાઢકમ--દાણે, ચડત્યે સિવણાવણ નિંદે ॥૩૦॥
૧સહિણસુ અ ઢુહિણસુ અ, જામે ૨અસંજણસુ અણકંપા ।
રાણેણ વ ઢોસેણ વ તં નિંદે તં ચ ગરિહામિ ॥૩૧॥
સાહૂણુ સંવિભાગો, ન કઓ તવ--ચરણ--કરણ--જુતેસુ ।
સંતે ફાણુઅ--દાણે, તં નિંદે તં ચ ગરિહામિ ॥૩૨॥

ભાવગીત :

સચ્ચિત્ત વસ્તુઓ નાખી- ઢાંકી, કપટ, દ્વેષ-અભિમાન કરી,
કાળ વટાવી દાન દીધું, શિક્ષાપ્રત યોથે નિંદુ સૌ ૩૦

૧. યોગ્ય અતિથિને અયોગ્ય રીતે દાન આપ્યું તે દોષ.
સુહિત, દુઃખિત ને ગુરૂનિશ્રાણુ સાધુને મેં દાન દીધું
નિંદા રાગ કે દ્વેષ થકી તે દોષો નિંદુ ગહું છું. ૩૧.

અથવા-વળી

૨. અયોગ્ય અતિથિને અયોગ્ય રીતે દાન આપ્યું તે દોષ.
સંયમઢીના સુખિત દુઃખિત પર નિંદા રાગ કે દ્વેષ થકી
અનુકંપા કરી દોષ થયા જે નિંદુ છું સૌ ગહું છું ૩૧.

૩. યોગ્ય અતિથિને યોગ્ય દાન ન આપ્યું તે દોષ.
ચરણકરણથી યુક્તા, તપસ્વી સાધુને ના દાન દીધું,
દાનદ્રવ્ય નિર્દોષ છતાંયે, નિંદુ છું સૌ ગહું છું. ૩૨.

અતિથિ-તિથિ અને પર્વના સર્વ ઉત્સવો-ભોજનાદિ માટે કોઈ ને ત્યાં જવાના વ્યવહારાદિ જેમણે તજ્યાં છે તે અતિથિ.

કાળવટાવી- ગોચરીનો-ભોજનનો સમય પૂરો થયા પછી.

૧. સૂદિપ્ત- ૧ સુહિત-જ્ઞાન, દર્શન, ચારિત્ર યુક્ત સાધુ.

૨ સુખિત-વસ્ત્રપાત્રાદિની વિપૂલતાવાળા સાધુ.

૨ અસંજપ્ત-૧. અસંયત-ગુરુઆજ્ઞામા રહેનારા.

૨ અસંયત-સ્વેચ્છાચારી. શિથિલાચારી સયમહીના.

નિધરાગ- દીક્ષા લીધા પહેલાના સ્વજન અગ્રધી કે કુટુંબી-

પણાનો રાગ. દ્વિપ્રરાગ.

સ વિભાગ-દોષ રહિતદાન. નિર્દોષ ગોચરી.

ચરણકરણથી યુક્ત-ચરિત્રશીલ અને ક્રિયાશીલ

અનુગ્રહાર્થ સ્વસ્વાતિસર્ગો દાનમ્ । —તત્ત્વાર્થ અ૦૭/૩૩

સચ્ચિત્તનિક્ષેપ-પિધાન-પરવ્યપદેશ-માત્સર્ય કાલાતિક્રમા

—તત્ત્વાર્થ.અ૦૭/૩૧

હુહા

અતિથિ કહ્યા અણુગારને, સ વિભાગ વ્રત તાસ

ફળ પૂજા કરી તેરમી માગો, ફળ પ્રભુ પાસ

ઢાળ.

ઉત્તમ ફળપૂજા કીજે, મુનિને દાન સદા દીજે,

ગારમે વ્રત લાહો લીજેરે શ્રાવકવ્રત સુરતરુ ફળિયો,

મનમોહન મેળો મળિયોરે શ્રાવકવ્રત. ૧.

દેશ કાળ શ્રદ્ધા કમીએ ઉત્તર પારણે દાન દીએ;

તેહુમા પણ નવિ અતિચરીએ. શ્રાવકવ્રત સુરતરુ ફળિયો ૨.

—ગારવ્રતની પૂજા.

૧. સ્વપરના ઉપકાર માટે પોતાની માલિકીની ઉચિત વસ્તુનો પાત્રમા ત્યાગ તે દાન કહેવાય

માણાન્તિકીં સંલેખનાં જાપિતા । -તત્પાર્થ. અ૦ ૭/૧૭
 જીવન-મરણા-ડડશંસા-મિત્રાનુરાગ-સુખાનુવન્ધ-નિદ્રાન કરણાનિ
 તત્પાર્થ. અ૦ ૭/૩૨

૧. (વળી ગૃહસ્થ) મરણ નજીક સમયે સંલેખના (શરીર અને કપાયને કસનારા મરણાત અમુક તપ ધ્યાન અને સમાધિ) નો આરાધક હોય છે.
૨. સંલેખનાના પાત્ર અતિચાર-(૧) અધિક જીવનની અભિલાષા
 (૨) મરણની ઈચ્છા, (૩) મિત્રાદિ ઉપર રોષ.
 (૪) પૌદ્ગલિક ગુણની સ્મૃતિ અને (૫) ચક્રવર્તિ
 આદિ બંધવાનુ નિચાણું કરવું તે

મન, વચન, કાયાના યોગથી લાગેલ અતિચારોનું
 પ્રતિક્રમણ.

ગાથા

કાણ કાઙઅસ્સ, પઢિકમે વાઙઅસ્સ વાયાણ ।
 મણસા માણસિઅસ્સ, સન્વસ્સ વયાઙઆરસ્સ ॥૩૪॥

સાવગીત

અશુભ કાય-વચ-મનના યોગે, વ્રત-અતિચારો જે લાગ્યા
 શુભ યોગના આરાધનથી પ્રતિક્રમણ કરી શુદ્ધ કરે. ૩૪.

અર્થ.

કાયા, વચન અને મનના અશુભ વ્યાપારથી સર્વ વ્રતોમાં
 મને જે કોઈ અતિચાર લાગ્યા હોય તે સર્વનું હું શુભકાય-
 યોગથી શુભવચન-યોગથી અને શુભ મનો-યોગથી પ્રતિક્રમણ
 કરું છું ૩૪

૩. શાતાગારવ-શરીરને શાતા ઉપજવનારી ઝીંજેની લાલસા
-સુખશીખીયાપણું અને અભિમાન.

૫. સંજા-વિશિષ્ટ ચેતના વિશિષ્ટ અભિલાષા. તેના ચાર,
દશ અને સોળ ભાગ છે.

૧. આહાર, ૨ ભય ૩ મૈથૂન ૪. પરિગ્રહ ૫. ક્રોધ,
૬ માન, ૭ માયા, ૮. લોભ ૯. લોક ૧૦. ઓધ
૧૧. સુખ ૧૨ દુઃખ ૧૩. મોહ ૧૪. વિચિકિત્સા
૧૫. શોક ૧૬ ધર્મ,

૬ કષાય-કપ-ધન્યુ, બગાડણું છવના શુદ્ધસ્વરૂપને કલુષિત કરે
બગાડે તે કષાય કષ=સંસાર આય=લાભ. જેનાથી સંસાર
વધે તે કષાય. કષાય ચાર છે. ક્રોધ, માન, માયા, લોભ.

૭ જેનાથી આત્મા દહાય તે દહ. સાવધ પ્રવૃત્તિ. પાપવ્યાપાર.

૧ દહ ત્રણ છે ૧. મનદંડ ૨ વચન દંડ ૩ કાયદંડ
૨ શલ્યને પણ દંડ કહ્યાં છે. ૧. માયાશલ્ય ૨. મિથ્યા-
ત્વશલ્ય ૩. નિયાણાશલ્ય

મનુસ્મૃતિમા-દંડનો અર્થ દમન કરેલ છે. ૧. મનદંડ-
મનનું દમન ૨. વચનદંડ-વાણીનું દમન ૩ કાયદંડ-કાયનું
દમન (આત્રણેય દંડ જેની પાસે હોય તે ત્રિદંડી)

૮. ગુપ્તિનિગ્રહ-અશુભ પ્રવૃત્તિ રોકવી તે ગુપ્તિ. ગુપ્તિ ત્રણ છે.
૧. મનો ગુપ્તિ-મનનો નિગ્રહ ૨. વચન ગુપ્તિ-વાણીનો નિગ્રહ
૩. કાય ગુપ્તિ-કાયનો નિગ્રહ.

પ્રતિક્રમણની ઉપયોગિતા.

ગાથા:

જહા વિસં કુટ્ટ-ગયં મંત-મૂલ-વિસારયા ।
 વિજ્ઞા ઢળંતિ મંતેહિ તો તં હવઃ નિવ્વિસં ॥૩૮॥
 એવં અદ્ધવિહં કમ્મં, રાગ-દોસ-સમજ્જિઅં ।
 આલોઅંતો અ નિદંતો, સિષ્ણં ઢળઃ સુસાવઓ ॥૩૯॥
 કય-પાવો વિ મણુસ્સો, આલોઅ નિદિઅ ગુરુ-સગાસે
 હોઃ અરેગ-લહુઓ, ઓહરિય-મરુવ્વ મારવહો ॥૪૦॥
 આવસ્સણ્ણ ણણ સાવઓ જઃ વિ વહુરઓ હોઃ ।
 દુકખાણામંત કિરિયં કાહી અચિરેણ કાલેણ ॥ ૪૧ ॥

ભાવગીત:

જેમ મંત્ર ને મૂલ વિશારદ વૈધરાજ નિજે મંત્ર-અળે,
 ઉદર પડેલું ઝેર હણીને રોગીને નિર્વિષ કરે. ૩૮.
 તેમ રાગ ને દ્વેષ ઉપાર્જિત અપકર્મ જલ્દી હણતો,
 દ્વાદશવ્રતધારી સુશ્રાવક, આલોચન-નિદા કરતો. ૩૯.
 પાપ તાણું આલોચન કરીને, ગુરૂ પાસે નિંદા કરતો,
 પાપી માનવ ભાર ઉતાર્યા મનુર શો હળવો બનતો. ૪૦.
 આરભોથી પાપ રજેચુત અતીવ શ્રાવક હોયે છતાં,
 ને ર:ખનો આ આવશ્યકથી અદ્ય સમયમાં નાશ કરે. ૪૧.

પ્રતિક્રમણની ઉપયોગિતા.

ગાથા:

જહા વિસં કુટ્ટ-ગયં મંત-મૂલ-વિસારયા ।
 વિજ્ઞા હળંતિ મંતેહિ તો તં દવટ નિન્વિસં ॥૩૮॥
 એવં અટ્ટવિહં કમ્મં, રાગ-દોસ-સમજ્જિઅં ।
 આલોઅંતો અ નિદંતો, ચિષ્ષં દળણં મુસાવઓ ॥૩૯॥
 કય-પાવો વિ મણુસો, આલોહઅ નિદિઅ ગુરુ-સગાસે
 હોહ અરેગ-લહુઓ, ઓહરિય-મરુવ્વ મારવહો ॥૪૦॥
 આવસસણ એણ સાવઓ જહ વિ વહુરઓ હોહ ।
 દુકલાણામંત કિરિયં કાહી અચિરેણ કાલેણ ॥ ૪૧ ॥

ભાવગીત:

જેમ મંત્ર ને મૂલ વિશારદ વૈદ્યરાજ નિજે મંત્ર બળે,
 ઉદર પડેલું એર હણીને રોગીને નિર્વિષ કરે. ૩૮.
 તેમ રાગ ને દ્વેષ ઉપાર્જિત અષ્ટકર્મ જલદી હણતો,
 દ્વાદશવ્રતધારી સુશ્રાવક, આલોચન-નિંદા કરતો. ૩૯.
 પાપ તાણુ આલોચન કરીને, ગુરૂ પાસે નિંદા કરતો,
 પાપી માનવ લાર ઉતાર્યા મનુર શો હળવો બનતો. ૪૦.
 આરભોથી પાપ રજોચુત અતીવ શ્રાવક હોયે-છતાં,
 ને તે બનેા આ આવશ્યકથી અદ્ય સમયમાં નાશ કરે. ૪૧.

યાદ ન આવેલા દોષોની આલોચના.

ગાથા.

આલોચના વહુવિદ્યા, ન ચ સંભરિઆ પઢિક્કમણ કાલે
મૂલગુણ-ઉત્તરગુણે, તં નિંદે તં ચ ગરિહામિ ॥૪૨॥

ભાવગીત :

મૂલગુણ-ઉત્તરગુણ સંબંધી બીજા બહુવિધ અતિચારો,
પ્રતિક્રમણમા યાદ ન આવ્યા તે સદ્ નિંદુ-ગર્હુ છું. ૪૨.

અર્થ.

મૂલ ગુણ (પાંચ આશુન્નત) અને ઉત્તર ગુણ (ત્રણ ગુણન્નત
અને ચાર શિક્ષાન્નત) સંબંધી બીજા પણ આલોચના કરવા
યોગ્ય (પ્રગટ કરવા યોગ્ય) ઘણા અતિચારો હોય છે, સંભવ
છે કે તે બધા પ્રતિક્રમણ વખતે યાદ ન પણ આવ્યા હોય,
તેને હું આત્મ સાક્ષીએ નિંદુ છું અને (ગુરૂ સાક્ષીએ ગર્હુ છું. ૪૨

મૂલગુણ-પાંચ આશુન્નત.

ઉત્તરગુણ-ત્રણ ગુણન્નત તથા ચાર શિક્ષાન્નત.

આલોચના- સદ્ગુરુની સમક્ષ પોતાના પાપો પ્રગટ કરવા, જે રીતે,
જે કાળે જે ભાવથી, જે ક્ષેત્રમાં પાપ થયું હોય, તે રીતે જ,
જેટલું સ્મૃતિમાં હોય, તેટલું પ્રગટ કરવું.

પ્રતિક્રમણના ચાર હેતુઓ.

ગાથા :

પહિસિધ્ધાણં કરણે કિન્ચાણમકરણે પહિક્રમણં ।
અસદ્દહણે અ તદ્વા ચિવરીઅ-પરુવગાણ અ ॥૪૮॥

ભાવગીત :

મના કરેલું કયું હોય, ને કરવાનું કાંઈ, ના કીધું,
શ્રદ્ધા ત્યાગી વિપરીત બોલ્યા, શુદ્ધ થવા છે પહિક્રમણું. ૪૮.

અર્થ :

જ્ઞાનીઓએ નિષેધ કરેલ અઢાર પાપ સ્થાનક આદિ ક્રિયાઓ કરી હોય, શ્રાવક દિન કૃત્ય આદિ કર્યાં ને કર્યાં હોય, જિનેશ્વર દેવોએ કહેલ સૂક્ષ્મ તત્ત્વોમાં અશ્રદ્ધા થઈ હોય અને તેમના ઉપદેશથી અવળો ઉપદેશ દેવાઈ ગયો હોય એ ચારેય દોષથી શુદ્ધ થવા માટે આ ‘પ્રતિક્રમણ’ આવશ્યક-જરૂરી છે.

પહિસિધ્ધાણં કરણે

પ્રતિષેધ અલક્ષ્ય, અનંતકાય, બહૂબીજલક્ષણ, મહારંભ-પારિગ્રહાદિક્રીધા, જીવાજીવાદિક સૂક્ષ્મ વિચાર સદ્દહ્યા નહિ, આપણી કુમતિ લાગે ઉત્સૂત્ર-પ્રરૂપણા કીધી. તથા પ્રાણાતિપાત, મૃષાવાદ, અદત્તાદાન, મૈથુન, પરિગ્રહ, ક્રોધ, માન, માયા, લોભ, રાગ, દ્વેષ, કલહ, અભ્યાખ્યાન, પૈશુન્ય, રતિ-અરતિ, પર-પરિવાદ, માયા-મૃષાવાદ, મિથ્યાત્વશલ્ય, એ અઢાર પાપસ્થાન કીધાં, કરાવ્યાં અનુમોદાં હોય.

દિનકૃત્ય, પ્રતિક્રમણ વિનય વેચાવચ્ચ, ન કીધું, અનેક ને કાંઈ વીતરાગની આજ્ઞા વિરૂદ્ધ કીધું કરાવ્યું, અનુમોદાં હોય

તે સવિહુ મન, વચન, કાયાએ કરી મિથ્યામિ દુષ્ટકંડ.

-પાક્ષિકાદિ અતિચાર

આ લોચના

વંદિતુ-સૂત્ર.

: ભાવગીત :

: મંગલાચરણ અને વિષય નિર્દેશ :

વંદન કરી સહુ સિદ્ધ પ્રભુને ધર્માચાર્યો મુનિગણને,
શ્રાવક ધર્મ તણા અતિચારો પ્રતિક્રમવા હું ઇચ્છું છું. ૧

: વ્રતો અને જ્ઞાનાદિ આચારોમાં લાગેલા દોષો :
જે કાંઈ મારા વ્રત અતિચારો નાના મોટા દોષ થયા -
જ્ઞાન તથા દર્શન-ચારિત્રે નિંદુ છું સહુ ગર્હુ છું. ૨

. સર્વ પાપના મૂળસમા પ્રચિન્ન અને આરભ .
દ્વિવિધ પરિચ્છેદ કર્યા કરાવ્યા બહુવિધ પાપારંભ વળી,
દિવસ સંબંધી દોષ થયા, જે આલોઉં સહુ યાદ કરી. -- ૩

: ઇન્દ્રિયો અને કષાયોની અશુભ પ્રવૃત્તિથી થયેલા દોષો :
નિંદિત એવા ચાર કષાયે પાત્ર ઇન્દ્રિયે પાપ થયાં
રાગ દ્વેષથી મન, વચ, કાર્યે નિંદુ છું સહુ ગર્હુ છું. ૪

: પરવશતાથી કરવી પડેલ પ્રવૃત્તિઓથી લાગેલા દોષો .
શરત ચૂકથી, દયાણુથી, કે કરજ વશે હરતાં કરતાં,
જતાં આવતાં, ઉભા રહેતા, દોષ થયા આલોઉં સૌ ૫

: ધારવ્રતના પાચારૂપ સમ્યક્ત્વના અતિચારો :
ગ્નિનમત શકા, પરમત ઇચ્છા ફલસદેહ-દુર્ગંધાદિ
મિથ્યાત્વી સહ વાસ-પ્રશસા, સમક્રિત દોષો પ્રતિક્રમું ૬

: ૪. સ્વદારા સંતોષ-પરસ્ત્રીગમન વિરમણુવ્રત અતિચારો :
 પરસ્ત્રી ગમન વિરમણુવ્રત માંહે પ્રમાદ કે કામાવેશે,
 કુમારી-વિધવા સંગ કર્યો, ને રખાત-વેશ્યા-ગમન કર્યું. ૧૫
 અનંગ કિડા કરી, વિવાહ ભેડ્યા, વિષયે અતિઅભિલાષ ધર્યો,
 ચોથા અણુવ્રતના અતિચારો, દિન સેવ્યા આલોપું સૌ. ૧૬

: ૫. પરિચિદ પરિમાણુવ્રતના અતિચારો :
 મોહ વશે ધનધાન્ય, ક્ષેત્ર-ઘર, સોનું-રૂપું, ઘર-વખરી,
 નોકર-ચાકર-પશુપક્ષી, સૌ પ્રમાણુથી અધીકાં રાખ્યાં, ૧૭
 વ્રતપરિચિદ-પરિમાણુ વિષે એમ પ્રમાદથી જે દોષ થયા,
 પંચમ અણુવ્રતના અતિચારો દિનસેવ્યા આલોપું સૌ. ૧૮

: ત્રણ ગુણુવ્રત :

: ૬. દિક્ પરિમાણુ વ્રતના અતિચારો :
 જાંચી-નીચી-તિરછી દીશમાં ગમન વધ્યું, દિશ વધઘટ થઈ,
 સ્મૃતિ ગુમાવી, દિક્પરિમાણુ, ગુણુવ્રત દોષો નિંદું સૌ. ૧૯

: ૭ ભોગોપભોગ પરિમાણુવ્રતના અતિચારો :

૧. ભોગમા વિવેક.
 મધમાસ તજવામા, ફળ-ફૂલ સુગંધ, માલા વાપરતાં,
 દોષ થયા ખીજ ગુણુવ્રતના ઉપ-પરિભોગે નિંદું સૌ. ૨૦

૨ ભોજનમાં વિવેક
 સચિત્ત, સચિત્તથી યુક્ત, ને કાર્યું, અધકાર્યુ વળી તુચ્છક્રોડ,
 ભક્ષણ કરતાં ઉપ-પરિભોગે અતિચાર આલોઉ સૌ. ૨૧

: ૧૧. પૌષર્ધોપવાસવ્રતના અતિચારો :

પ્રમાદથી લઘુ-વડી શંકા ને અંતરાવિધિ, દોષ થયા,
ભોજન ચિંતાથી પોષહવિધિ-વિપરીતતા થઈ નિંદું છું. ૨૬.

: ૧૨. અતિથિસંવિભાગવ્રતના અતિચારો :

સચિત્ત વસ્તુઓનાળી-ઢાકી, કપટ-દ્વેષ-અભિમાન કરી,
કાળ વટાવી દાન દીધું, શિક્ષાવ્રત ઓથે નિંદું સૌ. ૩૦.

: યોગ્ય અતિથિને અયોગ્ય રીતે દાન દેવું તે દોષ :

સુહિત, દુષિત ને ગુરૂ નિશ્રાણુ સાધુને મેં દાન દીધું,
નિંદા રાગ કે દ્વેષ થકી, તે દોષો નિંદુ ગહું છું. ૩૧.

: અયોગ્ય અતિથિને અયોગ્ય રીતે દાન દેવું તે દોષ :

સંયમહીના, સુખિત-દુષિત પર નિંદા રાગ કે દ્વેષ થકી,
અતુક પા કરી, દોષ થયા જે નિંદુ છું સૌ ગહું છું. ૧૩.

: યોગ્ય અતિથિને દાન ન દેવું તે દોષ :

ચરણ કરણથી યુક્ત, તપસ્વી, સાધુને ના દાન દીધું,
દાનદ્રવ્ય નિર્દોષ છતાંયે નિંદુ છું સૌ ગહું છું. ૩૨

. સલેષણના અતિચારો

છહિ-પરલોકની, ભવિત-મરણની, કામભોગની આકાંક્ષા,
મરણ સમય પણ નાહો મુજને, અતિચાર સલેષણના. ૩૩

: મન, વચન અને કાયાના યોગથી લાગેલા અતિચારો :

અશુભ કાચ-વચન-મનના યોગે વ્રત-અતિચારો જે લાગ્યા,
શુભ યોગના આરાધનથી પ્રતિક્રમણ કરી શુદ્ધ કરે. ૩૪

: સર્વ ઐત્યોને-જિનિંઞિઓને વંદના :

ઉર્ધ્વ, અધો ને માનવલોકે આવેલાં સઘળાં ઐત્યો-
જિનિંઞિઓને, અહિં વસેલો ભક્તિભાવથી વંદું છું. ૪૪

: સર્વ સાધુઓને વંદના :

ભરત-ઐરાવત-મહાવિદેહે વિચરતા જે કોઈ સાધુ,
દંડ ત્રીકથી વિરમેલા, સૌ મન-વચ-કાયે વંદું છું. ૪૫

: જિનેશ્વર ભગવાનનું સ્તવન-ધ્યાન-ભાવના :

ચિર સંચિત પાપો દળનારી, લાખો ભવ ફેરા હરનારી,
ચોવીસ જિનની ધર્મકથામાં, વિતળે મમ દિન સુખકારી. ૪૬

: ચાર મંગલ અને માગણી :

અરિહંતો ને સિદ્ધ સાધુઓ, જ્ઞાન, ધર્મ, મંગલમય હો.
સમ્યગ્દૃષ્ટિ દેવ અમોને, સમાધિ-બોધિ દાતા હો. ૪૭

: પ્રતિક્રમણના ચાર હેતુઓ :

મના કરેલું કર્યું હોય ને કરવાનું કંઈ ના કીધું,
શ્રદ્ધા ત્યાગી, વિપરીત બોલ્યા, શુદ્ધ થવા છે પડિછમાણું. ૪૮

: ક્ષમાપના: વિશ્વ મૈત્રી ભાવના :

ક્ષમા ચાચું છું સહુ જીવ પાસે, સહુ જીવ મુજને માફ કરે,
સહુ જીવ સાથે મૈત્રી મારે, વેર નથી કોઈ જીવ સાથે ૪૯

: ઉપસંહાર અને પૂર્ણાહૂતિનું વંદન :

એમ કહી રીતે આલોવી નિંદી, ગહી, ઘૂણા કરી,
મન-વચ-કાયાથી પડિછમતો, જિનચોવીસે વંદું છું. ૫૦

: સમાપ્ત .

